TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. balandžio 26 d. *

Byloje C-195/04

dėl 2004 m. balandžio 29 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Huttunen ir K. Wiedner, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Suomijos Respubliką, atstovaujamą T. Pynnä ir E. Bygglin, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

* Proceso kalba: suomių.

atsakovę,

palaikomą

Danijos Karalystės, atstovaujamos J. Molde, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos A. Tiemann ir M. Lumma,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. M. Wissels bei P. van Ginneken,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Schintgen, P. Kūris, R. Silva de Lapuerta (pranešėja) ir G. Arestis,

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. birželio 8 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2007 m. sausio 18 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Europos Bendrijų Komisija savo ieškiniu prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad leidusi Suomijos administracijos nekilnojamąjį turtą valdančiai institucijai *Senaatti-kiinteistöt* (anksčiau – *Valtion kiinteistölaitos*) sudarant sutartį dėl pramoninės virtuvės įrangos pažeisti pagrindines EB sutarties taisykles ir ypač nediskriminavimo

principą, kuris apima skaidrumo pareigą, Suomijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 28 straipsnį.

Faktinės bylos aplinkybės ir ikiteisminė procedūra

2 1998 m. kovo mėnesį, taikydama riboto konkurso procedūrą, *Senaatti-kiinteistöt Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir *Virallinen lehti* (*Suomijos Respublikos oficialusis leidinys*) paskelbė kvietimą teikti pasiūlymus dėl viešojo pirkimo, susijusio su Turku regioninės administracijos patalpų renovacijos ir rekonstrukcijos darbais, sutarties (toliau – pirminis konkursas).

3 Ši sutartis buvo padalyta į atskiras dalis, kurių kiekvienos vertė svyravo nuo 1 000 000 iki 22 000 000 FIM. Pasiūlymai galėjo būti teikiami dėl vienos, kelių ar visų jos dalių. Viena šių dalių buvo susijusi su pramoninės virtuvės įrangos pirkimu ir įrengimu šios administracijos restorano virtuvėje.

4 Šalys nesutaria dėl to, ar šiame konkurso etape perkančiajai organizacijai buvo pateiktas pasiūlymas dėl minėtos sutarties dalies. Suomijos Respublikos teigimu, vienintelį pasiūlymą pateikė bendrovė *Kopal Markkinointi Oy*, tačiau Komisija su tuo nesutinka.

5 2000 metų pradžioje perkančioji organizacija tiesiogiai kreipėsi į keturias įmones, kviesdama jas pateikti pasiūlymus dėl pramoninės virtuvės įrangos tiekimo ir įrengimo.

6 2000 m. vasario 14 d. laišku perkančioji organizacija adresates informavo, kad nusprendė atmesti visus iš jų gautus pasiūlymus dėl pernelyg didelės jų kainos. Suomijos Respublika ir Komisija nesutaria dėl to, ar šis laiškas buvo skirtas visoms įmonėms, pateikusioms pasiūlymus dėl pramoninės virtuvės įrangos tiekimo ir įrengimo vykstant pirminiam konkursui.

7 Tame pačiame laiške perkančioji organizacija taip pat nurodė, kad ji įpareigojo bendrovę *Amica Ravintolat Oy*, Turku regiono administracijos restorano nuominin-kę, jos sąskaita ir neviršijant maksimalios 1 050 000 FIM sumos, nupirkti pramoninę virtuvės įrangą ir pakvietė šio laiško adresates pateikti savo pasiūlymus tiesiogiai šiai bendrovei.

8 *Amica Ravintolat Oy* aptariamą įrangą galiausiai nupirko iš bendrovės *Hackman-Metos Oy*.

9 Gavusi skundą dėl *Senaatti-kiinteistöt* taikytos procedūros pažeidimo, Komisija 2002 m. liepos 17 d. laišku išsiuntė Suomijos Respublikai oficialų pranešimą, nurodydama jai per du mėnesius nuo šio laiško gavimo pateikti savo pastabas.

10 Suomijos valdžios institucijos į šį oficialų pranešimą atsakė 2002 m. rugsėjo 3 d. laišku.

11 Manydama, kad Suomijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 28 straipsnį, Komisija 2002 m. gruodžio 19 d. jai išsiuntė pagrįstą nuomonę siūlydama per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

12 2003 m. vasario 12 d. laišku Suomijos valdžios institucijos ginčijo įsipareigojimų neįvykdymą, dėl kurio Komisija kaltina, ir teigė, jog nagrinėjamu atveju buvo laikomasi tiek EB 28 straipsnio, tiek iš jo išplaukiančių nediskriminavimo principo ir skaidrumo pareigos.

13 Kadangi Suomijos valdžios pateikti paaiškinimai Komisijos neįtikino, ji nusprendė pareikšti šį ieškinį.

14 2004 m spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Danijos Karalystei, Vokietijos Federacinei Respublikai ir Nyderlandų Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Suomijos Respublikos reikalavimus.

Dėl ieškinio priimtinumo

15 Suomijos Respublika teigia, kad Komisijos ieškinys yra nepriimtinas.

16 Iš tikrųjų, šios valstybės narės teigimu, pagrįstoje nuomonėje nurodyti kiti nei ieškinyje pateikiami kaltinimai. Be to, šioje nuomonėje Komisija nurodė, kad perkančioji organizacija turėjo prižiūrėti, jog būtų užtikrintas pakankamas viešumas, ir kad įsipareigojimų neįvykdymas, dėl kurio kaltinama, išplaukia iš tos aplinkybės, kad Turku regiono administracijos restorano nuomininkė, veikdama kaip šios organizacijos įgaliotinė, sudarė sutartį dėl pramoninės virtuvės įrangos pirkimo, nors savo ieškinyje Komisija tvirtina, jog perkančioji organizacija turėjo organizuoti konkursą ir kad įsipareigojimų neįvykdymas išplaukia iš to, jog pirminis konkursas nepavyko ir kad vėliau dėl nagrinėjamos sutarties nebuvo paskelbtas konkursas.

17 Taip Komisija išplėtė ginčo dalyką, kuris buvo apibrėžtas per ikiteisminę procedūrą.

18 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad nors tiesa, jog pagal EB 226 straipsnį pateikto ieškinio dalykas apibrėžiamas per šioje nuostatoje numatytą ikiteisminę procedūrą ir todėl Komisijos pagrįsta nuomonė ir ieškinys turi būti pagrįsti identiškais kaltinimais, vis dėlto bet kuriuo atveju šis reikalavimas nereiškia, kad jų formuluotės turi visiškai sutapti, jeigu ginčo dalykas nebuvo išplėstas ar pakeistas, bet, atvirkščiai,

paprasčiausiai susiaurintas (2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Suomiją*, C-229/00, Rink. p. I-5727, 44 ir 46 punktai; 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-433/03, Rink. p. I-6985, 28 punktas ir 2007 m. sausio 30 d. Sprendimo *Komisija prieš Daniją*, C-150/04, Rink. p. I-1169, 67 punktas). Be to, Komisija savo ieškinyje gali patikslinti pirminius kaltinimus, tačiau su sąlyga, kad ji nepakeičia ginčo dalyko (2001 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-67/99, Rink. p. I-5757, 23 punktas; 2004 m. spalio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-328/02, nepaskelbta Rinkinyje, 32 punktas ir 2005 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-494/01, Rink. p. I-3331, 38 punktas).

19 Taigi reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju Komisija neišplėtė, nepakeitė ir net neapribojo 2002 m. gruodžio 19 d. pagrįstoje nuomonėje apibrėžto ginčo dalyko.

20 Iš tikrųjų ne tik iš pagrįstoje nuomonėje pateikiamų reikalavimų ir Komisijos ieškinio, kurio formuluotė yra beveik identiška, formuluočių matyti, kad jie grindžiami tais pačiais kaltinimais, bet taip pat matyti, jog savo ieškinyje tvirtindama, jog perkančioji organizacija turėjo organizuoti konkursą, Komisija tik patikslino pirmiau savo pagrįstoje nuomonėje nurodytą kaltinimą, t. y. kad apie sutartį dėl pramoninės virtuvės įrangos, skirtos Turku regiono administracijai, pirkimą turėjo būti tinkamai paskelbta.

21 Vis dėlto Teisingumo Teismas gali *ex officio* išnagrinėti, ar įvykdytos EB 226 straipsnyje nustatytos ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pareiškimo

sąlygos (žr. 1992 m. kovo 31 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-362/90, Rink. p. I-2353, 8 punktą; 2002 m. sausio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-439/99, Rink. p. I-305, 8 punktą ir 2006 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Jungtinę Karalystę*, C-98/04, Rink. I-4003, 16 punktą).

22 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo procedūros reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punkto ir su juo susijusios teismo praktikos išplaukia, jog bet kuriame ieškinyje turi būti nurodomas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, ir jog ši nuoroda turi būti pakankamai aiški bei tiksli, kad atsakovė galėtų pasirengti savo gynybai, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę. Iš to išplaukia, kad pagrindinės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis paremtas ieškinys, turi aiškiai ir suprantamai išplaukti iš paties ieškinio teksto (2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-178/00, Rink. p. I-303, 6 punktas; 2004 m. spalio 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-55/03, nepaskelbta Rinkinyje, 23 punktas ir 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Airija prieš Komisiją*, C-199/03, Rink. p. I-8027, 50 punktas) ir kad jame pateikiami reikalavimai turi būti suformuluoti nedviprasmiškai, siekiant išvengti, jog Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo *ultra petita* arba nuspręstų nepriimti sprendimo dėl kurio nors kaltinimo (2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-296/01, Rink. p. I-13909, 121 punktas ir 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-255/04, Rink. p. I-5251, 24 punktas).

23 Tačiau nagrinėjamu atveju Komisijos ieškinys šių reikalavimų netenkino.

24 Savo ieškiniu Komisija siekia, jog būtų pripažinta, kad Suomijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 28 straipsnį dėl to, kad *Senaatti-kiinteistöt* sutarties dėl

pramoninės virtuvės įrangos pirkimo kontekste pažeidė pagrindines sutarties taisykles ir ypač nediskriminavimo principą, kuris apima skaidrumo pareigą.

25 Beje, kaip pastebėjo generalinė advokatė savo išvados 45 punkte, ieškinyje suformuluoti reikalavimai yra dviprasmiški ir neleidžia aiškiai ir tiksliai nustatyti, kuo Komisija kaltina Suomijos Respubliką, nes juose tuo pat metu nurodomi EB 28 straipsnis, pagrindinės Sutarties taisyklės, nediskriminavimo principas bei skaidrumo pareiga.

26 Be to, net darant prielaidą, jog Komisija siekia, kad būtų pripažintas EB 28 straipsnio pažeidimas, nei ieškinio reikalavimuose, nei pačiame jo tekste aiškiai ir tiksliai nenurodoma priemonė, kuri nagrinėjamu atveju sudaro kiekybinį importo apribojimą ar lygiaverčio poveikio priemonę šio straipsnio prasme.

27 Iš tikrųjų Komisija tik abejoja perkančiosios organizacijos požiūriu „sudarant sutartį dėl pramoninės virtuvės įrangos pirkimo".

28 Be to, vykstant procesui Komisija nė karto negalėjo pateikti aiškios ir tikslios faktinių aplinkybių, kuriomis ji grindžia savo ieškinyje nurodomus kaltinimus, santraukos.

29 Beje, savo ieškinyje Komisija nepateikė jokios tikslios nuorodos apie pirminį konkursą ir tik pažymi, kad „jis nepavyko, kiek tai susiję su pramoninės virtuvės įrangos įsigijimu".

30 Šiuo atžvilgiu nei ieškinio tekstas, nei Komisijos atsakymai į Teisingumo Teismo per posėdį pateiktus klausimus neleidžia patikimai nustatyti, ar vykstant šiam konkursui perkančiajai organizacijai buvo pateiktas pasiūlymas dėl pramoninės virtuvės įrangos tiekimo ir įrengimo.

31 Be to, Komisija savo dublike teigia, nors to ir neįrodo, kad, viena vertus, bent viena iš tokį pasiūlymą pateikusių įmonių nepriklausė toms keturiom įmonėms, į kurias kreipėsi perkančioji organizacija 2000 metais, ir kad, antra vertus, dalies, susijusios su pramoninės virtuvės įrangos tiekimu ir įrengimu, apie kurią buvo paskelbta per pirminį konkursą, objektas nebuvo toks pat, kaip pirkimo, dėl kurio buvo kreiptasi tais pačiais metais.

32 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas neturi pakankamai informacijos, kad galėtų tiksliai suprasti Bendrijos teisės pažeidimo, kuriuo kaltinama Suomijos Respublika, turinį ir patikrinti Komisijos nurodyto įsipareigojimų neįvykdymo buvimą (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Jungtinę Karalystę* 18 punktą).

33 Iš to išplaukia, kad ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

34 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Suomijos Respublika reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos, kurios ieškinys pripažintas nepriimtinas, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.